

ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תזוזל וזולק לא יהיה לך בתוכם אני זולקך ונזולתך בתוך בני ישראל ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנזולה זולף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדירתכם ובתוך בני ישראל לא ינזלו נזולה כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנזולה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינזלו נזולה

וידבר יהוה אל משה לאמר ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנזולתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר ונזעשבו לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל זולבו את מקדשו ממנו ואמרת אליהם בהרימכם את זולבו ממנו ונזעשבו ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם זולף עבדתכם באהל מועד ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את זולבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו:

כ ויאמר יהוה אליהו ב ארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: * * * כה ולבני לוי ו הנה נתתי פל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד: כב ולא יקרבו עוד בני ישראל אליהל מועד לשאת חטא למות: כג ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדירתכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: כד כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה:

כה וידבר יהוה אל משה לאמר: כו ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כז פיתקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר: כח ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב: כח כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן: כט מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו: ל ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב: לא ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד: לב ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו:

מפסיר

זאת חקת ד ג ג למנחת שבת ושני וחמישי

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפני ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אלנכח פני אהלי מועד מדמה שבע פעמים: ה ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה שרף: ו ולקח הפהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אליתוף שרפת הפרה: ז וכבס בגדיו הפהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אליה מחנה וטמא הפהן עדי הערב: ח והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עדי הערב: ט ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: י וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עדי הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: יא הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים:

יט א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ב זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר א אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ג ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפני: ד ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אלנכח פני אהלי מועד מדמה שבע פעמים: ה ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה שרף: ו ולקח הפהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אליתוף שרפת הפרה: ז וכבס בגדיו הפהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אליה מחנה וטמא הפהן עדי הערב: ח והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עדי הערב: ט ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: י וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עדי הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: יא הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים:

פרשת זאת חקת

מספר הפיסוקים בספרי תימן						מספר הפיסוקים בחומש					
א	ב	ג	ד	ה	ו	א	ב	ג	ד	ה	ו
כב	יג	ח	יא	יג	ד	ז	ו	ה	ד	ג	ב
כג	יד	ט	יב	י	ז	ז	ו	ה	ד	ג	ב
כד	טו	ח	יא	יג	ד	ז	ו	ה	ד	ג	ב
כה	טז	ט	יב	י	ז	ז	ו	ה	ד	ג	ב

יט א ומליל יי עם משה ועם אהרן למימר: ב דא גזירת אוריתא דפקיד יי למימר. מליל עם בני ישראל. ויסבון לך תורתא סמוקתא שלמתא. דלית בה מומא, דלא סליק עלה נירא: ג ותתנון יתה. לאלעזר כהנא. ויפיק יתה למברא למשריתא. ויפוס יתה קדמוהי: ד ויסב. אלעזר כהנא. מדמה באצבעיה. וידי. לקביל אפי משפן זמנא. מדמה שבע זמנין: ה ויקיד ית תורתא לעינוהי. ית משפה וית בשרה וית דמה. על אוכלה יוקיד: ו ויסב כהנא. אעא דארזא. ואיזובא וצבע זהורי. וירמי. לגו יקידת תורתא: ז ויצבע לבושוהי כהנא. ויסחי בשריה במיא. ובתר פן יעול למשריתא. ויהי מסאב כהנא עד רמשא: ח ודמוקיד יתה. יצבע לבושוהי במיא. ויסחי בשריה במיא. ויהי מסאב עד רמשא: ט ויכנוש גבר דכי. ית קטמא דתורתא. ויצנע. מברא למשריתא באתר דכי. ותהי. לכנשתא דבני ישראל למטרא. למי אדיותא חטא היא: י ויצבע. דכניש ית קטמא דתורתא ית לבושוהי. ויהי מסאב עד רמשא. ותהי לבני ישראל. ולגזיריא. דיתגירו בניהון לקים עלם: יא דיקרב במיתא לכל נפשא דאנשא. ויהי מסאב שבעא זמנין:

כ ואמר יי לאהרן. בארעהון לא תחסין. וחולק. לא יהי לך ביניהון. מתנן דיהבית לך אנן חולקן ואחסנתך. בגו בני ישראל: כא ולבני לוי. הא יהבית. כל מעשרא בישראל לאחסנא. חלף פולחנהון דאננו פלחין. ית פולחן משפן זמנא: כב ולא יקרבון עוד. בני ישראל למשפן זמנא. לקבלא חובא למכות: כג ויפולחון ליואי אננו. ית פולחן משפן זמנא. ואננו יקבלון חוביהון. קים עלם לדריכון. ובגו בני ישראל. לא יחסנון אחסנא: כד ארי ית מעשר בני ישראל. דפרשוון קדם יי אפרשותא. יהבית ליואי לאחסנא. על פן אמרית להון. בגו בני ישראל. לא יחסנון אחסנא: כה ומליל יי עם משה למימר: כו ועם ליואי תמליל ותימר להון. ארי תסבון. מן בני ישראל ית מעשרא. דיהבית לכון. מנהון באחסנתכון. ותפרשוון מניה אפרשותא קדם יי. מעשרא מן מעשרא: כז ויתחשיב לכון אפרשותכון. כעבורא מן אדרא. וכמלאתא מן מעצרתא: כח פן תפרשוון אף אתון אפרשותא קדם יי. מכל מעשריכון. דתסבון. מן בני ישראל. ותתנון מניה ית אפרשותא קדם יי. לאהרן כהנא: כט מכל מתנתכון. תפרשוון. ית כל אפרשותא קדם יי. מכל שופריה. ית קודשיה מניה: ל ותימר להון. באפרשותכון ית שופריה מניה. ויתחשיב ליואי. כעללת אדרא וכעללת מעצרתא: לא ותיכלון יתיה בכל אתר. אתון ואנש בתיכון. ארי אגרא הוא לכון. חלף פולחנכון במשפן זמנא: לב ולא תקבלון עלוהי חובא. באפרשותכון ית שופריה מניה. וית קודשיא דבני ישראל. לא תחלון ולא תמותון:

※ צה פיסוקים סימן דניאל ※

יח-יט רשי"י תשא חטא: ולא תמותו. הא אם תחללו תמותו: חסלת פרשת קרח

יט (ב) זאת חקת התורה. לפי שהשטן ואפמות העולם מונין את ישראל לומר, מה הפזונה הזאת ומה טעם יש בה, לפיכך כתב בה חקה, גזרה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה: ויקחו אליה. לעולם היא נקראת על שמה, פרה שעשה משה במדבר: אדמה תמימה. שתהא תמימה באדמיות, שאם היו בה שתי שערות שחורות פסולה: (ג) אלעזר. מצותה בסגן: אל מחוץ למחנה. חוץ לשלש מחנות: ושחט אתה לפניו. זר שוחט ואלעזר רואה: (ד) אל נכח פני אהל מועד. עומד במזרחו שלירושלים ומתפנן ורואה פתחו שליהיכל בשעת הזאת הדם: (ו) אל המחנה. למחנה שכניה, שאין טמא משלח חוץ לשתי מחנות, אלא זב ובעל קרי ומצורע: וטמא הפהן עד הערב. סרסוהו ודרשהו, וטמא עד הערב ואחר גבוא אל המחנה: (ט) והניח מחוץ למחנה. לשלשה חלקים מחלקה, אחד נתן בהר המשחה, ואחד מתחלק לכל המשמרות, ואחד נתן בחיל. זה שלמשמרות היה חוץ לעזרה לטול מננו בני העירות וכל הצריכין להטהר, וזה שבחיל נתן המשחה פהנים גדולים לפרות אחרות מקדשין המנו, וזה שבחיל נתן למשמרת מגזרת הכתוב, שנאמר והיתה לעדת בני ישראל למשמרת: למי נדה. למי היתה, כמו (איכה ג, ג) וידו אבן פי, (זכריה ב, ד) לידות את קרנות הגוים, לשון זריקה: חטאת הוא. לשון חטוי כפשוטו, ולפי הלכותיו קראה הכתוב חטאת, לומר, שהיא פקדשים להאסר בהנאה:

ליקוט אוצרות תימן

ימים ושנים, וכמו שסיים הכתוב לטוב לנו כל הימים לחיותינו כהיום הזה (קין המזבח):
דבר אחר, זאת חקת התורה וגו'. במדרש, כותי אחד שאל את רבן יוחנן בן זכאי, הדברים שאתם עושין במעשה הפרה, נראין כמין כשפים. דחה אותו בקש בתשובה שהשיב לו. כשיצא אמרו לו תלמידיו, לנו מה אתה משיב. אמר להם, חייכם, לא המת מטמא ולא המים מטהרין. אלא אמר הקב"ה, חוקה חקתי, גזרה גזרתי, אי אתה רשאי לעבור גזרותי, עכ"ל. בעל המדרש בא ללמדנו גדול התועלת בזה, שלא יתחכם האדם יותר מדאי ויחקור אחר טעמי המצוות, לפי שלבסוף מחמת סכלותו שחושב שהוא מודקדק, יבוא לידי טעות וכפירה, רחמנא ליצלן. אלא יאמין אמונה שלימה, וילך אחר המאמינים במה שנצטוונו בתורה (קין המזבח):

יט (ב) זאת חקת התורה וגו'. במדרש, זהו שאמר הכתוב כל זה נסיתי

בכחמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני. אמר שלמה, על כל התורה כולה עמדתי, ועל פרשה זו של פרה הייתי דורש בה וחוקר, והיא רחוקה ממני, מה טעם מטמאה את הטהורים ומטהרת את הטמאים, ולא מצאתי בה טעם, עכ"ל. ומכל מוקום תכלית טעמי המצוות לא גילתה תורה בשום מצוה, בכדי שבוזה יזהר האדם לעשות המצוות לשמן ולא בשביל הטעם, אלא דרך חקה וגזירה, כדי שנעשה אותן לשמן. שכשעושה האדם המצוה דרך חוקה, ניכר שהוא עושה אותה מאהבת ה' ומיראתו, לא לשום דבר בעולם. וכמו שכללה התורה כל המצוות כאן במה שאמרה **זאת חקת התורה** ולא אמרה זאת חקת הפרה. וכן הוא אומר גם כן, ויצונו ה' לעשות את כל החקים האלה, כללה אותן בחוקים. ובזה יזכה האדם לאריכות